

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/105/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215608
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814215608.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporcovi: R. Molnár, narodený X.XX.XXXX, bytom H., R. XX/XX, prechodne bytom H., T. 21/3, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava o zaplatenie 5.960,63 EUR za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 1 481,11 EUR na účet ich spoločného právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.08.2014 domáhal proti odporcovi prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 5 960,63 EUR s úrokom z omeškania vo výške 641,64 EUR , s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5 960,63 EUR od 04.12.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 20.07.2007 uzatvorili s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s. ďalej len SLSP, a.s.) zmluvu č. 373013795, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi peňažné prostriedky. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 7 323,09 EUR a pozostávala z istiny 5 954,92 EUR, riadneho úroku 905,71 EUR , úroku z omeškania 414,62 EUR a ostatného príslušenstva 47,84 EUR , ktorú sumu spolu s úrokom z omeškania 414,62 EUR si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 4 979,09 EUR , ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 72,96 EUR vždy k 20. dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.07.2017 v počte 83 a celkovej výške 6.055,68 EUR. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu uhradil sumu 95,05 EUR.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom; podaním z 05.10.2015, doručeným súdu 06.10.2015 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka, k vzniku omeškania namietol, že navrhovateľ v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, kedy a ktorou splátkou sa žalovaný dostal do omeškania, či a ako bol odporca vyzvaný na úhradu dlžných súm. Právny predchodca navrhovateľa oznámil odporcovi, že pohľadávku zosplatnil a následne postúpil na navrhovateľa, pred týmto okamihom nebol odporca žiadnym spôsobom vyzvaný na úhradu dlžných súm. Zo žiadneho predloženého ani navrhnutého dôkazu nevyplýva, ktoré splátky a kedy odporca splatil a v akej výške, v dôsledku čoho nie je možné posúdiť, či sa dostal do omeškania a kedy. K aktívnej legitimácii navrhovateľa a k samotnému postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatnení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol porušenie spotrebiteľského práva, keď v danom prípade má za to, že navrhovateľ (resp. právny predchodca) úver zosplatnil v rozpore s týmto ustanovením, keď takýto postup odporuje zákonu, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, keď navrhovateľ v konaní nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané, že postúpenie je platné a že navrhovateľ je v konaní oprávnený túto pohľadávku pred súdom uplatňovať. Namietol zároveň porušenie spotrebiteľského práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka keď zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu, veriteľ však musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote, teda nemožno jedným oznámením upozorniť dlžníka, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, obsahom upozornenia je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v podaní z 20.04.2015 na výzvu súdu bližšie špecifikoval pohľadávku navrhovateľa čo do právneho dôvodu a výšky. Za účelom preukázania platobnej disciplíny splácania úveru odporcom predložil položkovitý výpis obrátov na úverovej zmluve s popisom transakcií na úverovom účte. Doplnil, že dňa 20.07.2007 pôvodný veriteľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o splátkovom úvere a poskytol mu úver vo výške 4.979,09 EUR, pri úrokovej sadzbe 11,75 % ročne, s poplatkom za správu úveru 1,99 EUR mesačne, poplatkom za poskytnutie úveru 99,58 EUR, s výškou mesačných splátok 72,96 EUR k 20.dňu počnúc 20.08.2007 a končenu splatnosťou dňa 20.07.2017. Dňa 13.12.2012 pôvodný veriteľ pohľadávku vo výške 7.323,09 EUR postúpil na navrhovateľa. Žalovaná suma pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zmluvných úrokov. Navrhovateľ si uplatňuje 83 mesačných splátok splatných od 20.09.2010 do 20.07.2017, pričom splátky pôvodne splatné od

20.03.2013 do 20.07.2017 sa stali splatnými dňa 25.02.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním z 08.10.2015 prostredníctvom svojho právneho zástupcu keď uviedol, že vznáša námietku premlčania celého nároku s poukazom na čl. 7 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok a na § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Poukázal na súdnu prax, podľa ktorej ak veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu sám, potom môže svoje právo i vykonať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní, od tohto momentu začala tak plynúť premlčacia doba. Vo zvyšku je vyjadrenie odporcu identické s podaním a vyjadrením vedľajšieho účastníka čo do námietky aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Odporca si zároveň uplatnil náhradu trov konania. Podaním z 26.11.2015 sa vyjadril k stanovisku navrhovateľa a uviedol, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť iba pohľadávky alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite v omeškaní dlhšie ako 90 kalendárnych dní, ide o zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, namielol neplatnosť postúpenia podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Tiež banka môže na navrhovateľa postúpiť iba splatné pohľadávky. Vo vyjadrení zároveň poukázal odporca na to, že napriek tomu, že navrhovateľ doložil výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 o bankách zo systému, musí preukázať aj to, že túto výzvu banka odporcovi aj skutočne zaslala, čo vo svojich rozsudkoch vyvodili viaceré okresné súdy (napr. OS Prešov sp. zn. 9C/153/2014, OS Považská Bystrica sp. zn. 3C/206/2014, OS Trenčín sp. zn. 20C/20/2014. Odporca s poukazom na uvedené žiadal žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Navrhovateľ bol súdom vyzvaný aby predložil do konania oznámenie právneho predchodcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru k 10.12.2012, preukázal jeho doručenie odporcovi, doručenie výzvy právneho predchodcu z 15.04.2009 odporcovi a vyjadril sa k dohode o splátkovom kalendári s odporcom. Na uvedené navrhovateľ vo svojej odpovedi z 21.10.2015 uviedol, že zo strany SLSP, a.s. ako právneho predchodcu navrhovateľa v tomto prípade nedošlo k mimoriadnej splatnosti ale iba k technickému zosplateniu úveru. K oznámeniu o postúpení pohľadávky uviedol, že toto oznámenie bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Navrhovateľ zastáva názor, že svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky a ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách tak nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Podľa názoru doc. D. P. B., H., LL.M. účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, ods. 8 tohto ustanovenia nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel tohto ust. bol podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle vyššie cit. § 92 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Navrhovateľ poukázal na výzvu SLSP, a.s. z 15.04.2008, ktorou bol odporca v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v neprítomnosti, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti navrhovateľom, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č.1,2, pokusom o zmier, vstupom vedľajšieho účastníka do konania - oznámením, jeho

písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, oznámením SLSP, a.s. k žiadosti súdu, Zostavou prehľadu transakcií úveru, výzvou SLSP, a.s., písomnými vyjadreniami odporcu a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 20.07.2007 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver vo výške 4.979,08 EUR (150.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 11,75 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.08.2007, so splatnosťou k 20.dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.07.2017. Splatenosť úrokov bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 72,96 EUR (2198,- Sk).

Listom zo dňa 18.12.2012 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP, a.s. že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 13.12.2012 postúpila pohľadávku vo výške 7 323,09 EUR na navrhovateľa.

Listom z 06.02.2013 navrhovateľ vyhlásil k 06.02.2013 mimoriadnu splatenosť úveru a žiadal odporcu o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 21.02.2013.

Listom z 12.06.2015 SLSP, a.s. na výzvu súdu oznámila, že vyhlásila splatenosť úveru d 10.12.2012, predmetné vyhlásenie splatenosti súdu predložené nebolo.

Výzvou z 15.04.2009 SLSP, a.s. ako veriteľ vyzvala odporcu na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy.

Z vyjadrenia na čl. 128 je zrejmé, že pohľadávky pred postúpením bola SLSP, a.s. zosplatená len technicky, aby bolo možné pohľadávku odpísať v systéme.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaniach zotrval na svojich písomných vyjadreniach, poukázal na skutočnosť, že sa jedná o absolútny obchod s odkazom na právny názor NS SR sp. zn. 6MCdo /4/2012. Odporca celkom na úvere uhradil sumu 1 .851,82 EUR, riadne a včas uhradil splátku naposledy zrejme v 12/2008, po tejto úhrade bola vykonaná úhrada po 5 mesiacoch 4.5.2009 vo výške 160,28 EUR a naposledy v sume 50,34 EUR dňa 29.12.2009.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach k žalobnému návrhu. Namietol absenciu aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa pre nedodržanie zákonného postupu pri postupovaní pohľadávky odporcu. Namietol skutočnosť, že navrhovateľ nepožíva štatút banky a teda nemôže zosplatiť úver, nakoľko takéto právo prislúcha len subjektu , ktorý má bankové povolenie. Považoval žalobný nárok za premičaný podľa Občianskeho zákonníka, ktorým sa predmetný právny vzťah spravuje, keď k poslednej úhrade zo strany odporu došlo ku dňu 29.12.2009.

Odporkyňa na pojednávaní potvrdil uzatvorenie zmluvy o úvere s právnym predchodcom navrhovateľa ako veriteľom. Potvrdil poskytnutie úveru v sume 150.000,- SK, ktorú sumu spotreboval na bežné výdavky, potvrdil, že poslednú splátku jemožné že uhradil v 12/2009. Uviedol, že výzva SLSP? A.s. na úhradu dlžnej sumy mu nebola doručená, rovnako ako vyhásenie banky z 10.12.2012 o mimoriadnej splatenosti úveru. Ďalej uviedol, že s navrhovateľom sa v roku 2013 alebo 2014 dohodol na splátkovom kalendári po 150,- EUR mesačne, tieto splátky pár mesiacov aj uhrádzal , presne aká to bola suma súdu nepreukáual.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáha voči odporcovi zaplata sumy 5 960,63 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.12.2012 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 13.12.2012 navrhovateľ do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnou vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je

imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., tiež bol súdom vyzývaný na predloženie relevantných dôkazov v konaní, pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitimáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu do rozhodnutia vo veci samej nepredložil. Nakoľko aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa nebolo možné zistiť, resp. vyvodiť ani z iných, navrhovateľom predložených listín, súd nezostávalo nič iné, že žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie zamietnuť v celom rozsahu.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 13.12.2012 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporcovi zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.07.2007. V konaní bolo preukázané, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, v takémuto vyhlásení došlo až zo strany navrhovateľa dňa 06.02.2013. Súd tak skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní). Súd z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia mal preukázané, že bol odporca písomne vyzvaný Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou z 15.04.2009 na úhradu dlžnej sumy, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že táto výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná a doručená naviac ak odporca sám v konaní potvrdil, že na adrese Šumperská 44/39 sa nezdržoval od roku 2006. Navrhovateľ nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporcovi. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ odporca a vedľajší účastník vzniesli v konaní aj námietku premičania súd dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody.

Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporca v danom prípade pri podpise zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vypisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohol odporca podstatným spôsobom meniť. Vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného (ObZ) alebo Občianskeho zákonníka (OZ). Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzavretá v danom prípade je však ako bolo uvedené vyššie zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je pravdou, že názory na aplikáciu OZ alebo ObZ na otázku premlčania v spotrebiteľských vzťahoch nie sú jednotné. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporca na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 20.07.2007 čerpal od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 150.000,- Sk a tento sa zaviazal splácať v mesačných splátkach po 2198 ,- Sk. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná. Jednotlivé mesačné splátky úveru tak, ako boli dohodnuté, sa premlčujú v súlade s § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti jednotlivých splátok. Podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, keď bolo dohodnuté že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov ktoré trvá viac ako 10 dní. Veriteľ však musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t.j. v danom prípade najmenej splátkou splatnou k 20.01.2010, keď posledná splátka zo strany odporcu bola zrealizovaná k 29.12.2009 v sume 5,34 EUR. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie a pokiaľ navrhovateľ podal návrh 27.08.2014, je zrejmé, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročenosťou nesplnenej splátky, v danej veci splatnej 20.01.2010. Vzhľadom k uvedenému, súd považoval nárok navrhovateľa za premlčaný a aj z tohto dôvodu ho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bol úspešný odporca a vedľajší účastník na strane odporcu.

Odporca aj vedľajší účastník, ktorý vystupoval na jeho strane mali v konaní plný úspech. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 07.12.2015 v sume 1.046,20 EUR ako právny zástupca vedľajšieho účastníka a v sume 2.330,72 EUR ako právny zástupca odporcu. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 200,85 EUR. Súd priznal spoločnému právnenmu zástupcovi náhradu trov konania nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 1 x 200,85 EUR podľa § 13a ods. 1 písm.a) cit. vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) = 200,85 EUR
- vyjadrenie vo veci z 5.10.2015 = 200,85 EUR
- účasť na pojed. dňa 07.10.2015 2 x 100,425 EUR podľa § 13 ods. 2 cit. vyhl. = 200,85 EUR
- účasť na pojed. dňa 04.12.2015 2 x 100,425 EUR podľa § 13 ods. 2 cit. vyhl. = 200,85 EUR
- porada s klientom dňa 08.10.2015 (§13a ods. 1 písm.b/ cit. vyhl.) = 200,85 EUR

- vypracovanie právneho rozboru 09.10.2015(13a ods. 1 písm.e/ cit. vyhl.) = 200,85 EUR
- ďalšia porada s klientom dňa 03.12.2015 (§13a ods. 1 písm.b/ cit. vyhl.) = 200,85 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,04 EUR 8,04 EUR
- 8 x režijný paušál á 8,39 EUR 67,12 EUR

Spolu:

1 481,11 EUR

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi v rámci náhrady trov právneho zastúpenia za úkon „prevzatie veci a príprava zastúpenia“ režijný paušál len v sume 8,04 EUR, t.j. podľa vymeriavacieho základu za rok 2014, keďže podanie, ktorým vedľajší účastník oznámil súdu vstup do konania bolo datované dňa 23.09.2014. Súdu bolo doručené dňa 26.09.2014.

Súd právnenému zástupcovi odporcu nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby označený ako „1. Prevzatie a príprava zastúpenia“ a „4. Vyjadrenie zo dňa 08.10.2015“. Za prevzatie a prípravu zastúpenia súd priznal spoločnému právnenému zástupcovi odmenu za vedľajšieho účastníka, ktorého zastupoval v konaní skôr a mal tak vedomosť čo do prípravy zastúpenia v čase, kedy prevzal aj právne zastúpenie odporcu, za tento úkon súd trovy nepovažoval za účelne vynaložené. Čo do vyjadrenia z 08.10.2015 argumentácia v ňom uvedená je v podstate obsahovo zhodná s podaním vedľajšieho účastníka zo dňa 05.10.2015. Súd preto trovy za tento úkon právnej služby nepovažoval za účelne vynaložené.

Súd priznal spoločnému právnenému zástupcovi náhradu trov konania za úkony účasť na pojednávaní dňa 07.10.2015 a 04.12.2015 podľa § 13 ods. 2 cit. vyhlášky a základnú sadzbu tarifnej odmeny znížil o 50%, lebo išlo o spoločné úkony odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V konaní tunajšieho súdu sp. zn.18C/80/2015 súd priznal cestovné náhrady a náhradu za stratu času spoločnému právnenému zástupcovi ako cestovné náhrady: 07.10.2015,04.12.2015 cesta Bratislava - Prievidza a späť, 2 x 368 km, BMW 318d,

- náhrada za spotrebované PHM 2 x 0,056 l x 368 km x 1,343 Eur/l 55,36 EUR
- náhrada za každý 1 km jazdy 2 x 368 km x 0,153 Eur 112,60 EUR
- náhrada za stratu času: cesta Bratislava - Prievidza a späť dňa 07.10.2015,04.12.2015 2 x 10 x polhodina á 13,40 EUR 279,60 EUR.

S poukazom na uvedené je zrejmé, že v oboch konaniach spoločný právny zástupca vycestoval na pojednávania celkom dvakrát, dňa 7.10.2015 a 4.12.2015, za čo mu súd v plnom rozsahu priznal v konaní sp. zn. 18C/80/2015 jednak cestovné náhrady aj náhradu za stratu času, preto je dôvodné v predmetnom konaní tieto náhrady (právny zástupcom duplicitne uplatnené) nepriznať.

Celkom trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka predstavujú teda 1481,11 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ ich spoločnému právnenému zástupcovi podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:
  - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo

konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.